

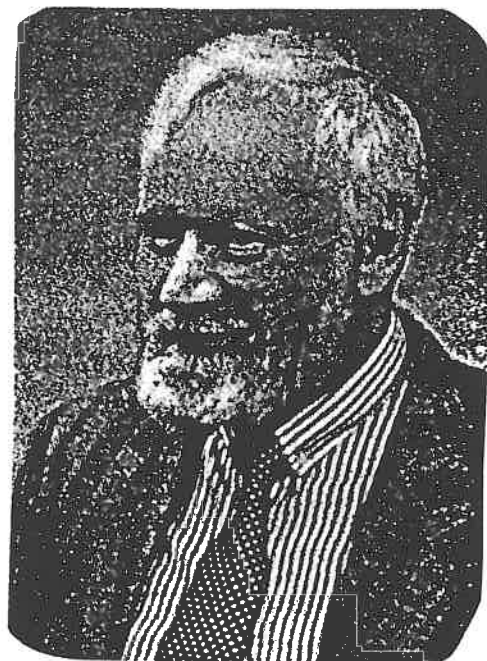
DIT VERHAAL WERD VORIG JAAR GEPUBLICEERD IN DE USA.

NUMISMATIEK (*) EEN CRIMINELE MISDAAD ?

Hiernavolgend verhaal is geenszins een verzinsel maar berust op waargebeurde feiten en is een realiteit. Het overkwam mijn vriend collega-numismaat, vermaard wetenschapper aan de Universiteit van Moskau.

Hij is nog steeds in leven, en woont heden nog steeds in Moskau. Indien zijn naam genoemd wordt in dit artikel, is het bij zijn voornaam "IGOR". (Foto)

François VAN HOOF
België 2000.

IGOR M. MOSKAU

(*) Numismatiek: Studie van munten en medailles alsook het verzamelen .

Hun basisargument was om alle grote en rijke verzamelingen, in beslag te nemen en al deze "rijkdom" terug te schenken aan ons "Glorierijk en Dankbaar Moederland" Zoals in ons Land steeds gebruikelijk was, werd er ijverig gezocht naar een duidelijk omschreven wetsartikel om op grond daarvan, hun optreden te rechtvaardigen tegen deze vorm, zoals zij het noemden, "uitwassen van criminaliteit" maar ...niets te vinden. Nochtans was dit maar uitstel van executie, want uiteindelijk werd er toch een wettelijke basis gevonden, om deze criminelen te vervolgen. Indien ik (Igor) mij niet vergis, betrof het wetsartikel Nr.78, hetwelk van toepassing kon zijn. De tekst van dit fameuze wetsartikel luidde ongeveer als volgt:

" Om het even welke handeling of transactie, het bezit, waarbij edel metaal betrokken is, alsook voorwerpen uit edel metaallegeringen, dienden beschouwd te worden als een crimineel feit, en als dusdanig moest deze misdaad worden bestraft met arrestatie en gevangenzetten, tot een maximum van acht(8) jaar":

Dit Artikel nr.78, aangevuld met een Ukaze(*) van 1937, was lang in onbruik en werd nog zelden toegepast. Maar heden, bij deze zaak werd er werk van gemaakt en naar de letter van de wet toegepast! Hierdoor zou zelfs het bezit van een zilveren theelepeltje een misdaad zijn, en diende dus overeenkomstig de wet bestraft! Inderdaad, zonder een ogenblik te verliezen, werd gebruik gemaakt van genoemd wetsartikel. Het zou vlug zijn juiste weg vinden om vele slachtoffers te maken, en hen overeenkomstig de wet te bestraffen !

De Officier van Justitie van KIEV met zijn medewerkers, besloten onmiddellijk aan de slag te gaan, door het arresteren van dozijnen numismaten-verzamelaars, en te beginnen met al de namen uit het nototieboek van de verkoper van de Mongoolse Tughriks, (zie blz.2).

Dit was het startsein tot intensieve en grondige onderzoeken te voeren. Eind van de jaren '60, was ons Land op wetgevend gebied een zogenaamde "Demokratische Staat" en konden arrestanten maximum drie(3) dagen opgesloten en ondervraagd worden, zonder enige vorm van beschuldiging of aanklacht.

Naar aanleiding hiervan, werden personen van alle mogelijke leeftijd opgepakt, zelfs zij, die nog nooit in hun leven met de wet in aanraking waren geweest, en het verzamelen als een gewoon en normale bezigheid beschouwden, zonder enige reden opgepakt en gevangen gezet. En werd hun hetvolgende medegedeeld:

(*) Ukaze: Verordening of decreet van de Hoogste Autoriteit, en diende als zodanig opgevolgd te worden.

" Vertel ons alles wat U weet over uw vrienden, kennissen verzamelaars, numismaten alsook van hun familie. Waar en wanneer zij iets hebben gekocht of geruild, dan laten wij U vrij en mag terug naar uw familie".

Tijdens deze fameuze "drie(3)dagen" hechtenis werden vele personen ondervraagd, welke hun beweegredenen waren tot het verzamelen, en meer speciaal tot de numismatiek. De ondervragers maakten hiervan verslag aan de Autoriteiten, en verklaarden als dusdanig over voldoende bewijsmateriaal te beschikken om de ondervraagde personen, in staat van beschuldiging te stellen. Deze verzamelaars-numismaten werden volgens Artikel 78 van de Grondwet beschuldigd van "misdadige activiteiten", met als gevolg dat zij werden opgesloten in de gevangenis. Dit web breidde zich enorm snel uit. Enkele dagen later was het ogenblik aangebroken dat ikzelf (Igor) aan de beurt was, en in deze valstrik terecht kwam. De aanleiding hiertoe was, tijdens de vorige ondervragingen werd mijn naam genoemd als gezaghebbend wetenschapper en auteur. Hierdoor genoot ik een grote faam in de kringen van de numismaten. Dit had voor de ondervragers weliswaar bij het begin, een min of meer ontmoedigend effect, om een persoon met zulk een reputatie op dat gebied (binnen- en buitenland), aan te klagen of in beschuldiging te stellen.

Hoe dan ook, na vier (4) dagen van doorgedreven en intensief onderzoek, hadden de Autoriteiten zogenaamd genoeg "bewijsmateriaal" bijeengebracht, om zelfs een persoon van mijn kaliber, met zeer goede kennis en invloed in de wereld van de numismatiek, in hun ogen een "misdadig crimineel", aan te vallen.

Bij een bezoek aan mijn moeder tot in de late avond, ontving ik een telefoon van mijn vrouw die mij het volgende zegde:

" Igor, ik denk dat wij ongewenst bezoek mogen verwachten; enkele personen belden aan op het appartement en vroegen mij of U thuis was. Uiteraard heb ik de deur niet geopend, maar zei hun dat U niet thuis was".

Hierdoor was ik gewaarschuwd voor het lang verwachtte bezoek. Al mijn collega's numismaten-verzamelaars waren reeds gearresteerd, en het zou van mijnentwege zeer naïef zijn om te denken dat zij mij met rust zouden laten.

Om hen geen enkele kans te geven om mij ook te beschuldigen, voerde ik in mijn appartement een nauwgezet onderzoek uit. Niet speciaal naar munten of penningen, maar wel naar literatuur, die ik als auteur over edelmetaal, legeringen en de toepassingen ervan, alsook tegen het willekeurig optreden van Partij-instantie's; had gepubliceerd.

Deze artikelen zouden ook als "subversief" worden geïnterpreteerd, met alle daaraan verbonden gevolgen.

Een tijdje later, toen ik de lift nam naar mijn woning op de negende verdieping, zag ik door het raam op de gang, drie donker geklede silhouetten. Zij volgden mij tot aan mijn appartement. Bij het openen van de deur, drongen zij gelijktijdig met mij het appartement binnen.

Deze drie personen spendeerden hun tijd, tot laat in de nacht. Zij voerden hun mij wel bekende, bijna klassiek geworden spelletje op. De eerste als arrogante ondervrager, de tweede als de gewone arbeider en de derde vertolkte de rol van sympathieke intellectueel. Uiteindelijk werd er in mijn woning geen enkel bewijsmateriaal gevonden. In die periode verzamelde ik uitsluitend koperen en bronzen penningen. Hierdoor was Artikel 78 niet op mij van toepassing ! Bovendien was ik tijdig gewaarschuwd door het telefoontje van mijn echtgenote, en had zodoende de tijd gehad om al mijn artikelen en andere literatuur aangaande edelmetaal en dergelijke, tijdig te laten verdwijnen.

Ondanks al deze voorzorgen werd ik tenslotte toch in hechtenis genomen voor ondervraging, naar mijn contacten met personen die mijn naam hadden genoemd, tijdens hun vorige onderzoeken.

De ondervragingen, werden zoals steeds het geval was, gevoerd door personen van van verschillende instantie's, en duurden soms twaalf (12) uur aan één stuk ! Mijn ondervragers behoorden onder meer tot het Bureau van de Officier van Justitie, het Ministerie van Binnenlandse Zaken en de welbekende KGB.

Deze instantie's wedijverden onderling met elkaar om toch maar het beste resultaat te kunnen bekomen, dit in het vooruitzicht van het Eeuwfeest ter ere LENIN in 1970, en om uiteraard met een "primeur" voor de dag te komen.

Mijn god, met wat voor stompzinnige personen had ik hier te maken. Ik herinner mij nog levendig dat hun Chef hardnekkig bleef schrijven en volhouden, in zijn rapport, het woord Numismatiek als Mumismatiek, zelfs toen hem op zijn fouten werd gewezen, bij het einde van het onderzoek en ondervraging.

De onderzoekers waren zelf verrast door de omvang van deze zaak, maar om een of andere reden was het hier toch niet hetzelfde, aangezien de beschuldiging maar betrekking had op één persoon.

In die tijd, waren de verenigingen voor Numismatiek allemaal ondergebracht bij de Afdelingen voor Filatelie (*). Aan het hoofd van deze Afdelingen-Filatellie stond de persoon Mr. KRENKEL. Deze persoon genoot bekendheid door zijn vele expeditie's naar de Poolgebieden en Antarctica, alsook onderzoeker.

KRENKEL verkondigde publiekelijk, in het ganse land:

"... al de Verenigingen voor Filatelie, deze activiteit dienden te stimuleren bij de jeugd van ons land maar ... daarentegen de Numismatiek als verkeerd te beschouwen en verwerpelijk was, en zodoende een verderfelijke invloed had en als ongunstig te moeten veroordelen".

Om onze jeugd te beschermen, tegen deze schadelijke en nadelige invloedssfeer werd bij Ukaze (verordening), alle verenigingen voor Numismatiek gesloten op het ganse grondgebied van de USSR., en werd deze vorm van verzamelen als subversief beschouwd!

Omstreeks deze tijd, hadden de Autoriteiten het idee opgevat om al de in beslag genomen munten en penningen van edelmetaal, waarbij ook deze van private verzamelingen van musea en dergelijke, terug te laten smelten en te verwerken tot staven (ingots), en deze staven terug te bezorgen aan de Schatkist van ons Land!

Gelukkig schoot het Historisch Museum en zijn medewerkers hier in actie. Zij overtuigden de onderzoekers ervan, dat munten en penningen een grotere waarde hadden dan hun intrinsieke waarde.

Ongeveer zes (6) maanden later, werd het eerste grote proces opgevoerd in Moskou. Ik herinner mij dat de zaak BUTOROV en van mijn vriend Yoeri MITIN werden behandeld. Ik probeerde een rechterlijke uitspraak en vonnis te voorkomen. De aanklacht had een inhoud van tweenzestig (62) paragrafen, en bestond uit beschuldigingen van zoals onder andere:

"... op deze of andere dag kocht de beschuldigde illegaal een penning" of
"...op deze of andere dag heeft beschuldigde een munt verwisseld voor een andere!"

(*) Deze maatregel, vermeld door mijn vriend Igor, was mij (François VH.) reeds bekend, en werd ingevoerd na de Bolsjevistische Revolutie 1917.

Het aantal "misdaden", begaan door mijn vriend Yoeri MITIN, vertaalde zich in een straf van vijf (5) jaar opsluiting in de gevangenis en werkkamp. De straffen, uitgesproken tegen andere verzamelaars waren even hardvochtig.

In die tijd stond er van alles te gebeuren! Het nogal liberaal gezinde tijdschrift "LITTERARY GAZETTE", publiceerde een artikel met de veelzeggende titel: "DE ZAAK VAN EN TEGEN DE NUMISMATEN", waarin voor de eerste maal de tirannie en de volslagen wetteloosheid werd aangeklaagd, en dat het hierbij nog kon plaatsvinden onder de dekmantel van de Justitie !! De verantwoordelijken hiervoor voelden zich toch veilig, en het Jubileumfeest ten ere van LENIN zou toch plaatsvinden maar ... wel zonder hun "grote geschenk".

Zelfs de "NEW-YORK TIMES" USA, publiceerde hierover een artikel met uitvoerige berichtgeving over de wetteloze en willekeurige actie's tegen numismaten, in de USSR. De inhoud van het artikel was niet zomaar een mededeling, maar werd in detail uit de doeken gedaan.

Enige tijd later, werd het tweede openbaar proces gevoerd tegen de Numismaten, in Moskou. In vele opzichten hadden er vele zaken en beschuldigingen een andere wending genomen.

De Officier van Justitie en zijn medewerkers stonden zelf terecht in dit proces wegens het stelen en verduisteren van geld.

Zij werden veroordeeld tot gevangenisstraf, en werden vervangen door een volledig nieuw Bureau met Officier van Justitie.

Het tweede proces verliep beter "gesmeerd" dan het eerste. Al de beschuldigten kregen mildere straffen en in de meeste gevallen werd de reeds uitgezeten straf tijd als voldoende beschouwd. Er dient ook opgemerkt dat volgens de wettelijke regels van ons land, geen onschuldig persoon kan opgesloten worden in de gevangenis, zolang zijn schuld niet wettelijk bewezen is. Eerder nog dan hun fouten toe te geven, werd het duidelijk dat eens een numismaat schuldig werd bevonden en hem zijn straf werd opgelegd en opgesloten was, dit was voor de periode die hij reeds uitgezeten had.

Met betrekking tot het verhaal van mijn vriend en collega Yoeri MITIN, was dit kenmerkend. Zoals reeds vermeld had hij een straf gekregen van vijf (5) jaar

opsluiting in werkkampen. Later, toen zijn zaak werd heropend, werd vastgesteld dat hij reeds drie(3) jaar had uitgezeten. Eerder nog dan de originele straf van vijf(5) jaar te bevestigen, werd hem een nieuwe straf van drie(3) jaar opgelegd!!

Wanneer deze beslissing in het werkkamp toekwam, bleek dat hij reeds drie (3) jaar en een half jaar had uitgezeten! Hoe is het verdorie mogelijk dat zulke stomiteiten konden gebeuren (?).

Toen liet de Kampcommandant, MITIN bij zich roepen in zijn bureau, en deelde hem de toegekomen beslissing mede. Hij zei ook tegen V.MITIN dat het hier om een pijnlijk misverstand ging, en de tweede fout was dat hij reeds een half jaar langer had uitgediend dan de drie(3)jaar. Als tegenprestatie zou de Kampoverste hem een zogenaamd "schoon paspoort" (clean passport) bezorgen, onder voorwaarde dat MITIN zou zwijgen over dat extra half jaar.

Wat betekende een "schoon(binnenlands)paspoort", en waarom was dit zo belangrijk voor een Sovjet-burger? Indien iemand veroordeeld en opgesloten werd om reden van inbreuk tegen een artikel van de "Criminal Code", en Artikel 78 was er één van, deze persoon al zijn rechten verloor om in een belangrijke en grote stad te wonen, en bovendien zijn straf volledig diende uit te zitten. Voor V.MITIN, betekende het dat hij terug naar huis kon gaan.

Hoe dan ook, zelfs in het bezit van een zogenaamd "schoon paspoort" was het praktisch niet meer mogelijk voor mijn vriend om passende betrekking te vinden in Moskou. Hij was oorspronkelijk afgestudeerd aan de Universiteit van Moskou, in de Filosofie en Historico-Archeologische Wetenschappen. Twintig (20) jaar na zijn terugkeer uit de werkkampen tot zijn opruiststelling, heeft hij gewerkt als arbeider electricien. Zelfs zéér zware harde criminelen, werden minder zwaar gestraft dan personen uit het intellectuele milieu.

Midden de slachtoffers van die jaren, herinner ik mij een persoon, terug uit de werkkampen, dewelke volledig mentaal gehandicapt was alsook iemand die in deze kampen gestorven was.

De anderen overleefden, maar aangaande het ganse proces hebben de Autoriteiten nooit toegegeven dat zij illegaal of onjuist handelden, en geen enkele verzamelaar heeft ooit zijn inbeslaggenomen voorwerpen teruggezien. In het beste geval werden zij ondergebracht in verzamelingen van Musea als duplicaten en in het andere geval, zelfs gestolen.

Toen ik in deze periode opgepakt werd voor ondervraging, was ik getuige dat de mannen van de Militie en de onderzoekers, zichzelf rijkelijk bedienden van de inbeslaggenomen "blinkende schijffjes".

Mijn persoonlijke verzameling van bronzen en koperen medailles en penningen, dewelke tijdelijk gediend hadden als zogenaamd "bewijsstuk", heb ik nooit meer teruggezien.

Heden te dage, bestaat er zoals algemeen bekend, een Vereniging voor Numismatiek in Rusland maar deze speelt geen rol van betekenis en er gebeurt daar praktisch gesproken niets of zeer weinig. Indien wij bekwame mensen moesten hebben, was het misschien mogelijk om op basis van een Wetsartikel, hen te beschuldigen van diefstal en overtreding van de Wet, maar dit is een riskante zonet hopeloze zaak.

Zelfs nu nog worden verzamelaars van Sovjet-Orden en Eretekens, Fascisten-Orden en Eretekens gearresteerd en opgesloten in de gevangenis.

ALLES, om het even wat niet past in het kraam van de Militie. Willekeur en chaos zijn heden volledig aan de orde van de dag.

Indien het nodig mocht blijken, om weer een zogeheten "proces" te beginnen tegen deze zogenaamde "criminelen", en alle Verenigingen voor Numismatiek te sluiten en te verbieden, dan zal dit ook gebeuren.

Indien ik het geluk mocht hebben nog in leven te zijn als dit zou gebeuren, zal ik zeker niet nalaten dit wereldkundig te maken.

IGOR M.-MOSKAU

1999 - 2000.

E P I L O O G.

Zelf, ben ik reeds vele jaren verzamelaar van Russische munten, vanaf het begin, de Feodale Vorsten, de Imperiale (vanaf 1613) periode tot en met 1917. Heb ook enkele keren beroep gedaan op de kennis van collega-numismaat IGOR, autoriteit op gebied numismatieke geschiedenis, daarom vind ik het waar gebeurde verhaal van mijn vriend numismaat zeer triest, zelfs angstwekkend.

Numismatiek bestaat, volgens mijn persoonlijke mening, niet uitsluitend in het samenbrengen van een verzameling munten-en of medailles maar vooral het bestuderen ervan. Hierbij is het onontbeerlijk kennis te hebben van onder andere Geschiedenis, Heraldiek, Genealogie en Metallogie. Dit alles samen, maakt de Numismatiek tot een boeiende wetenschap.

Het rapport van mijn vriend IGOR, met zijn onschatbare kennis voor mij een grote hulp is geweest, stemt mij tot nadenken en gelijktijdig ook droevig dat zoiets mogelijk is. Zulke feiten vinden een voedingsbodem vooral bij autoritaire en totalitaire regimes, waar mensen van het kaliber zoals mijn vriend IGOR aan banden worden gelegd ofwel monddood gemaakt.

De reden hiervoor, acht ik waarschijnlijk niet voor onmogelijk dat er af en toe stemmen weerklinken bij onze westerse democratiën door politiciers, om in het onderwijs het leervak Geschiedenis te laten verdwijnen of zelfs af te schaffen! Mogelijk om jongeren, scholieren en studenten, te beletten uit de geschiedenis lessen te trekken, om alzo een eigen mening en conclusie te hebben?

Igor, vriend numismaat en internationaal bekend wetenschapper, ik hoop samen met U dat er ooit verandering mag komen in uw huidige toestand, en men U zelf en uw vrienden het nodige respect opbrengt, waar U meer dan recht op hebt.

François VAN HOOFF

België - 2000

BIJLAGE - "NUMISMATIEK EEN CRIMINELE MISDAAD".

Bewijs dat het ooit anders was in het Rusland van 200-300 jaar geleden, door personen, en niet de eerste de besten, zijn het tegendeel van wat mijn vriend Igor is overkomen;

PETER ALEXEIEVITCH ROMANOV, beter bekend als PETER de GROTE (geb. 1672- † 1725)

Zijn verdienste, was het oude Rusland te bevrijden van het juk en de macht van de "Kaftans" en "Kazuivels"! Dat dit niet zonder slag of stoot kon gebeuren wist Peter al zeer vroeg. Daarom dat ik hem de eretitel geef van een "Verlicht Despoot".

Peter, als Grootvorst en Autocraat vaardigde diverse UKAZEN (*) uit. Hij was de eerste om het onderwijs voor iedereen, in te voeren.

Bij Geschiedkundige en Archeologische opgravingen, werden op zijn bevel de grafrovers en schenders ter plaatse terechtgesteld; en dienden de gevonden voorwerpen als didactisch en geschiedkundig materiaal ter beschikking gesteld te worden in musea, zodat iedereen op de hoogte zou zijn van het verleden van Rusland, en toegankelijk voor iedere inwoner van het Rijk.

cf.: de beroemde en fameuze verzameling "Het Goud van de Scythen", dewelke Peter niet beschouwde als zijn persoonlijk eigendom, maar van het ganse Russische volk! (Heden, in het Ermitagemuseum te St. Petersburg). Diende aldus Peter, toegankelijk te zijn voor iedereen.

Tentoongesteld in België, te Brussel van 16 februari tot 14 april 1991, dank zij de belangloze medewerking van het toenmalige GEMEENTEKREDIET - heden DEXIA. Ook tentoongesteld in 1984 te München (Duitsland) alsook in 1988 - 1989 te Wenen (Oostenrijk).

(*) Ukaze: dekreet van de Hoogste Autoriteit, diende als zodanig opgevolgd te worden.